

982
בא

כניסת השבת: 16:47

יציאת השבת: 17:39

רבנו תם: 18:12

ע"פ אופק ת"א

ו' בשבט התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

יהודי לא מתייאש!

לנצח, אלא "בא אל פרעה", תבוא אל הקושי ותתבונן, שאני עשיתי זאת בכדי שתאמין בי - "למען שיתי אותותי אלה בקרב" - כל מה שאני מביא לאדם קושי וייסורים, הוא בכדי שהוא יתקרב אליי ויתחזק בי שאני יושע אותו. גם אחר שנים רבות של המתנה לזיווג או לילדים - "ואתה מושל בכל" ויכול אני לסיים את כל הצער ברגע אחד. לכן, אין להתייאש ולאבד תקוה.

היה זה לפני 100 שנה. חוקר צרפתי בשם 'תומאס אלווה אדיסון', חקר את הזרם החשמלי הנמצא בחפצים רבים וניסה לייצר עימו מכשיר חשמלי. לאחר שנים של ניסויים ומחקרים, התפרסם תומאס אדיסון בהמצאת נורת החשמל הראשונה בעולם. מאותו יום, זנח העולם את העששית המפורסמת ועבר לנורת חשמל. אלא, שרבים לא יודעים כי עד שהגיע אדיסון לתוצאה הרצויה, הוא ניסה 1,000 פעם ניסויים ומחקרים ושנים, עד שהגיע לגילוי המשמח. 1,000 פעם, פעם אחר פעם, והוא לא מתייאש ומנסה שוב, עד שהגיע לתוצאה המיוחלת...

- ההמשך בעמוד 3 -

מיליוני יהודים נמצאים משועבדים למשמרות המהפכה של האימפריה המצרית. כבר מאות שנים שהם נמצאים תחת שליטתו של הדיקטטור פרעה, המענה אותם בסבל וייסורים קשים, ועם ישראל מרגישים שלא יוכלו לצאת ממצב זה לעולם. עד שיום אחד, שולח הקב"ה את הגואל - משה רבנו, ובמשך שבעה חודשים הוא מתרה ומזהיר את פרעה, שולח לו מכה אחר מכה, אך שום דבר לא זו. פרעה ומצרים חוטפים מכות קשות של דם, סבל גדול של צפרדעים, ייסורי גיהנום של כינים וכדו', אך הם נותרים עקשניים ולא מוכנים לשלח את ישראל לגאולה. עם ישראל לא יודע האם יצליחו לצאת אי פעם, והם זועקים בכל ליבם לה'.

ואז, פונה הקב"ה למשה רבנו ואומר לו: "בא אל פרעה, כי אני הכבדתי את ליבו ואת לב עבדיו, למען שיתי אותותי אלה בקרב". שואל הרבי מקוצק' זי"ע: "מדוע נאמר 'בא אל פרעה', ולא נאמר 'לך אל פרעה'?... עונה הצדיק: רצה ה' ללמד כל יהודי באשר הוא, כי גם אם יהיה בשיא החושך, במעמקי הסבל והייסורים של מצרים והוא אינו יודע מהיכן תבוא ישועתו - אל יתייאש ואל יאבד תקוה, כי ה' אומר לו 'בא אל פרעה', כאדם האומר לחברו: 'בוא והתקרב אליי', אני הוא זה שבתוך הצרה והקושי, אני הוא זה שעושה שהמצב יהא כך, ולכן גם ברגע אחד אני הוא זה היכול לבטל זאת ולהפוך את מצבך לטובה ולישועה.

אל תתלה את הבעיה ארוכת השנים בגנטיקה שלך, ובמערכת החיסון החלשה שלך - אלא תבין ש"ואתה מחייה את כולם", אני הוא זה שעושה שהמצב יהא כך בכל רגע לטובתך, אך בן רגע אוכל לשנות את הכל ולגרום שתהיה בריא כאחד האדם, אם רק תאמין בי.

אל תחשוב שהחובות שאתה מצוי בהם זמן רב יישארו

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הלב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. הרצל דואק בן מאיר.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

גאולה בת בלור

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוזל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

הרב בן ציון מוצאפי שליט"א

(1) כמה תעניות ופדיון ממון יש לתת בשביל לכפר על העבירות?

תשובת הרב: "קודם לכל התעניות והפדיונות, צריכים כולנו לתקן, לשנות ולשפר את המעשים, ולשוב בתשובה שלימה. רק להתענות ונתינת פדיון ללא שינוי מעשים - העיקר חסר מהספר!".

(2) כיצד ניתן למחוק ולתקן עוונות רבים שאדם פגם וקילקל?

תשובת הרב: "רשב"י הקדוש, זכותו תגן עלינו כתב בזוהר הקדוש (בלק רי"א) כי כל פעם שאדם אומר 'קריאת שמע שעל המיטה', הוא הורג בכך לפחות 1,125 מזיקים שברא מכל העבירות והפגמים!".

(3) אינני בקיא בתיקונים ואיני יודע כיצד אתקן את חטאי העבר והנעורים?

תשובת הרב: "אין דבר שמטהר ומנקה את האדם כלימוד התורה. אם תקבע בכל יום שעת לימוד הלכה ושעת לימוד גמרא - זה התיקון הנפלא!".

בבית, היא משתפת אותי בהכל, ובכתה לי בטלפון. אני לא יכול יותר, קשה לי עם זה", הוא בכה ללא הרף.

איש הצוות חיבק אותו ונתן לו להוציא את הצער הרב השוכן לו בלב. אבא אחד שיכול לשנות חיים שלמים של משפחה אחת. הבחור חזר למיטתו כשאנחת רווחה קלה השתחררה בליבו. אך איש הצוות לא נח. הוא יצר קשר עם האב וסיפר לו את המשבר הגדול שנמצא בנו עקב המצב. האב ניסה להתגונן ולהפיל את האחריות על התנהגות בנו, אך לבסוף הוא שתק.

ולמחרת, אירע הנס הגדול. האב, שמעולם לא דיבר אישית עם בנו. הגיע בשעת ערב למתחם. הוא חיפש את בנו ורץ לחבקו. הבן היה המום. "אני אוהב אותך, ורוצה לפתוח דף חדש. אתה בני הבכור היקר לי", חיבק אותו ולקח אותו למסעדה, שם חיכתה האמא המאושרת, אחר שהאב התפייס אף עימה. רוני חשב שהוא חולם, הוא בכה וחיבק את אביו ללא הרף: "אבא, היית חסר לי מאד. החוסר הזה משך אותי לדברים לא טובים בחיים וחברים שלילים. כעת אני מרגיש שיש לי הכל ולא חסר לי כלום!". וכל מילה מיותרת... אבא יקר, הבן שלך צריך אותך, בפרט הבכור המרגיש אחריות בבית...

הלכות והליכות

מתוך ה"ילקוט יוסף"

שאלה: מדוע מצוות התפילין כה חשובה? מה עושה אדם ששכח להניח תפילין יום אחד? ומה טוב לומר לפני הנחת התפילין?

תשובה: שכר המקיים מצות תפילין גדול מאד, שמלבד שהקרן קיימת לו לעולם הבא, אוכל פירותיהן בעולם הזה, ומאריכין לו ימיו ושנותיו. וכל המניח תפילין ומתעטף בציצית וקורא קריאת שמע ומתפלל, מובטח לו שהוא בן העולם הבא, ואין אש של גיהנם שולטת בו, וכל עוונותיו נמחלין. ועוד, שהזהיר במצות תפילין, ליום הדין מצוה זו מכרעת את הכף, שאין לך בכל מצות עשה שבתורה גדולה יותר ממצות תפילין, שהוקשה כל התורה כולה לתפילין, שנאמר, למען תהיה תורת ה' בפיך.

לפיכך צריך לדקדק בעת קניית התפילין לו או לבנו שיהיו כשרות ומהודרות, (ולכתחלה יקנה תפילין שנכתבו על קלף שאינו משוח), כדי שיקיים בהם מצות תפילין כהוגן, שאם התפילין יהיו פסולות, אפילו מניחן על ראשו ועל זרועו הרי זה כאילו לא הניח תפילין.

השוכח להניח תפילין יום אחד, יעשה תשובה על ביטול מצות עשה, וטוב שיבדוק התפילין שלו, וישתדל להניח גם תפילין של רבינו תם, וילמוד עמהן בסוף התפלה, ויתן צדקה כפי כוחו.

טוב לומר 'לשם יחוד' קודם הנחת התפילין, כיוון שיש בהם ציווי מיוחד לעשותם בכוונה, וכדי שלא יהיה כמצות אנשים מלומדה. מקדימין להתעטף בציצית, ואח"כ מניחין תפילין, שמעלין בקודש ואין מורידין. ועוד, שע"י הציצית זוכרים את כל המצות.

"אבא - אתה חסר לי"

רוני, בחור בן 16 השוהה בפנימיה באיזור המרכז, היה נראה לא טוב, אפטי ומנותק באותו ערב שגרתי. אחד מאנשי הצוות בפנימיה שהבחין בזאת, קרא לו לשיחה אישית. "האם הכל בסדר? קרה משהו?", נשאל הבחור.

רוני ניסה להתחמק, אך פניו הסגירו אותו. "אני פה בשביל להקשיב לך, גם אם אין לי פתרון. אני לא רוצה שתעבור זאת לבד", אמר לו איש הצוות. ואז, נפתח הסדק הראשון ורוני החל לדבר: "רע לי מאד. אני מרגיש שלא אכפת לי מהלימודים או מהחברים", אמר כשגופו רועד בצורה בלתי נשלטת.

"מיום היוולדי, אבא שלי לא מתייחס אליי. 16 שנה הוא לא הסתכל לי בעיניים ישירות ולא דיבר איתי, הוא צוחק ומדבר עם שאר אחיי הקטנים, בעוד אני הבכור, לא מקבל כלל יחס ממנו. חיבוק אחד קטן לא קיבלתי ממנו כל החיים, אפילו לא נשיקה או מילה טובה אחת. בחוץ הוא חבר'מן ומאיר פנים, ואפילו עם אחיי הקטנים הוא מדבר וצוחק, ורק איתי הוא קשוח ופעמים רבות הוא כועס עליי וזורק לי מילים פוגעות: 'אתה בכור, כך מתנהגים? מה יצא ממך? תתבייש לך!'. 'והיום אירע הדבר שפירק אותי לגמרי', הוא סיפר, "אמא התקשרה בדמעות וסיפרה לי על כך שאבא זרק לה מילים פוגעות. כיוון שאני הבכור

יהודי לא מתייאש!

היתה זו שעת צהריים של הקיץ. הוא נטל ספר תהלים, התיישב על אחד הכיסאות ברחבה, וכשהוא בא לקרוא את המזמורים ברגש ובדמעות, הוא מרגיש כי... הכל תקוע לו. הלב נעשה קפוא, המילים לא יוצאות לו, וכאילו הכל נתקע. הוא לא מבין מה קורה פה, הוא עצר את כל עסקיו בשביל הרגעים הללו, הוא ציפה וחיכה להם מתוך אמונה עמוקה, ולפתע הכל חסום ותקוע.

מבולבל ותמה על מצבו, הוא הביט סביבו בייאוש, ולפתע צדה עינו במחזה מוזר עד למאד: במרחק כמה מטרים ממנו, עמד אברך שקרא תהלים בהתרגשות רבה, כשדמעותיו מרטיבות את חליפתו. מדי פעם הוא מוציא ממחטה ומקנח את דמעותיו הזולגות, ללא הועיל. נראה שצרה קשה מתרחשת עליו. לפתע, כשהוא מתבונן באברך, הרגיש הוא התעוררות גדולה בחושו: "מה אתי? למה אני לא מתפלל ככה? הרי הגעתי לכאן ממרחקים להתפלל על בתי, לא עת חלומות עכשיו!". פרץ של דמעות שטפו את עיניו, והוא החל לקרוא מזמור אחר מזמור בבכי וברגש, בזכותו של אותו אברך שהביאו להתעוררות.

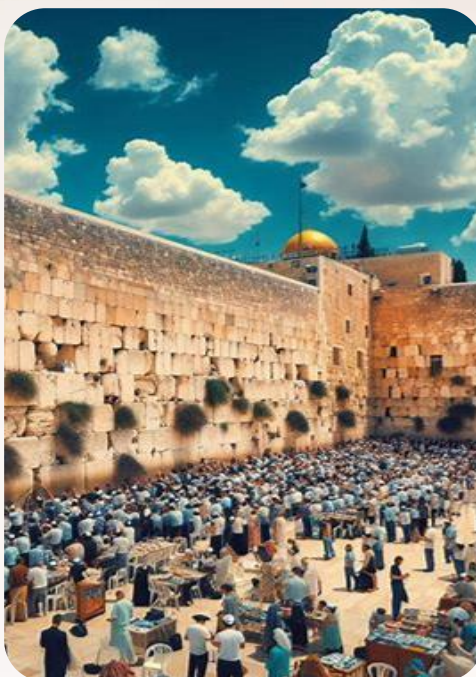
שעה שלימה שחיים רימר קורא את כל ספר התהילים ללא הפסקה. ואז, הוא מרים את עיניו ורואה כי האברך סמוק הלחיים, עדיין ממשיך בתהילים בבכיות קורעות לב. כזה צער ושבר הוא לא ראה מעולם. הוא החליט כי הוא ניגש אליו, לבדוק על מה בכיתו הקשה.

"סליחה שאני מפריע", הוא עצר אותו, "אבל, אני נמצא כאן כבר למעלה משעה ורואה אותך קורא תהלים בדמעות ובבכיות, נראה שהמצב חמור, אולי אוכל לעזור במשהו?".

"תזכה למצוות", הביט בו האברך בעיניים אדומות, "אך אני לא חושב שתוכל לעזור..."

מה הוא לא עשה בשביל בתו: את כל טובי הרופאים מכל העולם הוא הזעיק על מנת למצוא לה מזור ורפואה, אך אף אחד לא הצליח להביא לישועתה.

והנה, כשהגיעה הבת לפרקה, פנו הוריה למיטב השדכנים באמריקה ומחוצה לה בבקשה למצוא לה שידוך העונה על הדרישה הנדירה. השדכנים שידעו כי יש שכר נאה ויפה, בכל זאת, לא הצליחו למצוא בחור החולה במחלה זו.

חלפו שבועות וחודשים ואין שום פניה משדכנים. הם הסבירו לו כי הסיכוי למצוא בחור בן גילה, החולה באותה מחלה, הוא נדיר עד למאד, אם בכלל. חולפות השנים, חברותיה נישאות ומביאות ילדים, והיא נותרת בודדה ושבורה.

כשהגיעה לגיל מבוגר החליט אביה לעשות מעשה שירעיש את השמיים: הוא יטוס לארץ הקודש, אל הכותל המערבי, ממנו לא זזה השכינה, וישפוך את ליבו ונפשו בתחנונים לה'. הוא הזמין טיסה ונחת בארץ. המונית לקחה אותו אל המלון היוקרתי 'רמדה רנסאנס', שם הניח את חפציו ועשה את דרכו מיד אל הכותל. הוא פסע לכיוון הכותל בהתרגשות, והאמין כל כך כי וודאי כעת ישפוך נפשו ויחיש ישועה לבתו.

תארו לעצמכם כי אחר 100 פעם של ניסיונות, היה אדיסון מתייאש. הנורה מתפוצצת לו פעם אחר פעם, והוא מחליט לזנוח את הנושא ולעבור להמצאה אחרת. לכאורה, לא היינו יושבים היום תחת אור החשמל. דווקא האמונה העיקשת, כי גם אם נכשלת, זה לא סוף העולם, אלא זו ההתקדמות והצעד לקראת ההצלחה.

ואם זה כך בעיניי העולם הזה, על אחת כמה וכמה שאין ליהודי להישבר או להתייאש לעולם, לפי שהוא יודע ומאמין שהכל בידיים של ה', היכול להוציא אותי מכל מצב בעולם. "מן המיצר קראתי י-ה", אני לא מתייאש ולא נשבר, ואז אני זוכה ש"ענני במרחב י-ה", ה' מוציא אותי אל המרחב הגדול.

את המעשה המדהים הבא סיפר אחד מראשי הישיבות בירושלים: "בארצות הברית ישנו יהודי חרדי בשם חיים רימר, איש עסקים חובקי עולם. ברוך ה', פרנסתו מצויה בריווח גדול, אך דא עקא, שאינו מוכן לתרום אפילו שקל אחד למוסדות תורה, לישיבות וכוללים. הוא תורם בעין יפה לארגוני רפואה, גמח"ם וכדומה, אך לבני תורה, השוקדים על תלמודם יומם וליל - מסרב הוא בנחרצות, בטענה שכל אדם צריך להשיג את כספו בעמל וביגיעה. רחמנות, הוא לא זכה להכיר בחשיבות לומדי התורה, המתעסקים באור האלוקי הגדול ומביאים שמירה, ברכה והגנה לכל העולם כולו.

כל ראשי הישיבות והכוללים שהגיעו לפתחו בחו"ל, ידעו שממנו לא יצא שקל ללומדי התורה. נו, מה לעשות, לא כל אחד זוכה.

בת היתה לו, לאותו חיים רימר, כשרה וצנועה. אך למרבה הצער, היא היתה חולה במחלה נדירה, אשר אין באפשרותה להתחתן עם כל אחד, אלא רק עם אדם החולה גם כן באותה מחלה.

